

full dominical

Església de Menorca

Número 2277 - Any XLV - 22 març 2026

“Frente a las numerosas preguntas del corazón humano y a las dramáticas situaciones de injusticia, violencia y sufrimiento que marcan nuestro tiempo, es necesario una fe despierta, atenta y profética, que abra los ojos ante las oscuridades del mundo y lleve allí la luz del Evangelio por medio de un compromiso de paz, de justicia y de solidaridad”.

(Papa León XIV)

Jornada per la Vida 2026

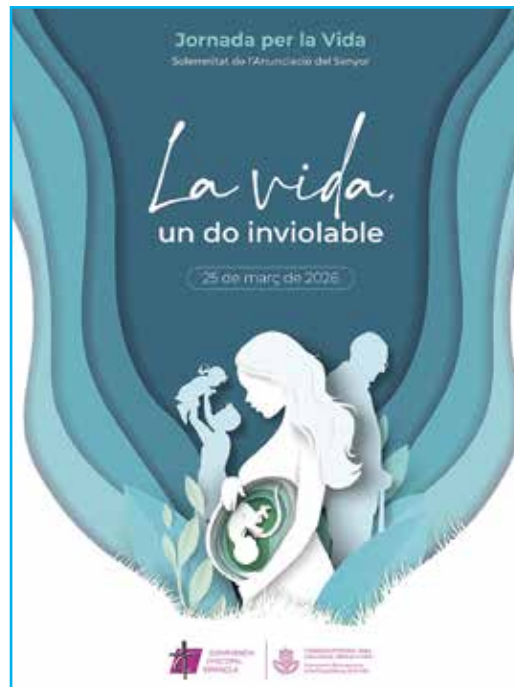
«LA VIDA, UN DO INVIOABLE»

El 25 de març, solemnitat de l'Anunciació del Senyor, l'Església celebra la Jornada per la Vida. En aquell instant únic en què Maria pronuncia el seu “sí”, el Fill de Déu comença la seva vida en el si d'una dona. Déu mateix entra en la nostra història com ho fa tota vida humana: **petit, vulnerable, confiat a l'amor d'uns altres.**

Cada vida és única, irrepètible, i porta inscrita una dignitat que ningú no pot donar ni prendre. Aquesta dignitat no depèn de l'edat, de la salut, de la situació social o de l'origen: **brolla del fet mateix d'haver estat creats a imatge i semblança de Déu.** Per això, promoure una autèntica cultura de la vida implica defensar-la en totes les seves etapes, **des del primer instant de la concepció fins a la seva fi natural.**

Avui, aquesta crida es fa especialment urgent. Vivim en una societat que, massa sovint, valora les persones segons criteris d'eficàcia, utilitat o rendiment. Però, la vida humana no és mai una cosa que es pugui calcular o mesurar. És un misteri, un regal, una promesa.

Pensem en els fillets no nascuts, sovint els més indefensos; pensem en les mares que viuen un embaràs amb por, precarietat o soledat, i que necessiten suport i esperança; pensem en la gent gran, que pot sentir-se

sola o una càrrega; pensem en les persones malaltes o amb discapacitat, en tants migrants que lluiten simplement per poder viure amb dignitat.

Davant d'aquestes situacions, la resposta cristiana no és mirar cap a una altra banda. És **fer-nos propers.** És crear entorns on la vida sigui acollida, defensada i cuidada. Els bisbes d'Espanya ho han recordat amb claredat: cal construir **una veritable aliança social per l'esperança,** perquè cap dona se senti

sola davant la maternitat i perquè cada vida pugui ser rebuda com el que és: un do.

La Jornada per la Vida no és només una celebració. És una pregunta que ens interpel·la: **què faig jo per la vida?** La protegeixo? La cuido? L'acullo quan és fràgil? Potser tot comença amb gestos senzills: escoltar, acompanyar, ajudar, sostenir, estimar. Maria no sabia tot el camí que tindria al davant. Però va confiar. I amb el seu “sí” la vida va entrar al món d'una manera nova.

Celebrar aquesta jornada és també donar gràcies. **Donar gràcies** pel do de la nostra pròpia vida i per la vida dels qui ens envolten. En un món que sovint parla de la vida com si fos un dret que es pot manipular o descartar, els cristians volem recordar amb serenor i esperança que **la vida és sempre un do i, precisament per això, és inviolable.**

Que contemplant l'Anunciació, també nosaltres tinguem el cor valent de dir **sí a la vida,** sempre, especialment quan és més petita, més feble i més necessitada.

Perquè **cada vida és un do. I cap do de Déu no és descartable.**

Sergi Alonso i Carme Estruch
Delegació de Família i Vida

Dia del Seminari 2026:

“Deixa les teves xarxes i segueix-me”

En Pablo Vivó, en Lucas Manzanera i en David Rojas són tres seminaristes de l'arxidiòcesi de València. Del 14 al 17 de març van estar a Menorca per a compartir el seu testimoni vocacional a diferents parròquies i instituts. En Pablo, en Lucas i en David són amics d'en Jaume Denclar, prevere menorquí, a qui van conèixer l'any 2021 al Seminari de València.

Els tres joves van destacar la importància del discerniment personal, perquè Déu ens continua cridant a cadascun de nosaltres a una vida que ens farà plenament feliços. A més, van manifestar que Déu no espera que

siguem perfectes, sinó que ens crida tal i com som, a diferents vocacions (família, catequesi, sacerdoci, vida consagrada, laics, etc.).

“La vocació sacerdotal es revela com un camí cap a la llibertat personal i la plenitud del cor. És una proposta contracultural i, a la vegada, profundament humana: viure per als altres en clau de servei, sostingut per la fe en Déu i per la comunitat.”

En el marc de la Campaña del Dia del Seminari, aquest diumenge 22 de març, a les 17 h, a la parròquia de Sant Rafel de Ciutadella es farà un viacrucis vocacional, una activitat oberta a tots els adolescents i joves. També avui Jesús ens diu: “Deixa les teves xarxes i segueix-me!”

Bisbat de Menorca

Diumenge V de Quaresma

Lectura del llibre del Profeta Ezequiel
37, 12-14

Salm responsorial 129

R: **Són del Senyor l'amor fei i la redempció generosa.**

Lectura de la carta de
sant Pau als cristians de Roma 8, 8-11

Lectura de l'evangeli segons sant Joan
11, 3-7. 17. 20-27. 33b.45

En aquell temps, les dues germanes enviaren a dir a Jesús: "Senyor, aquell que estimau està malalt." Jesús, en sentir això, digué: "Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat." Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies en el lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: "Tornem a Judea." Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era dins el sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortir a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: "Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu vos concedirà tot el que li demaneu." Jesús li diu: "El teu germà ressuscitarà." Marta li respon: "Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti al darrer dia." Li diu Jesús: "Jo som la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi no moriran mai més. ¿Creus això?" Ella li diu: "Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món." Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors demanà: "¿On l'heu posat?" Li diuen: "Veniu a veure-ho, Senyor." A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: "Mirau com l'estimava." Altres deien: "Aquest home que obrí els ulls al cec, ¿no hauria pogut fer que Llätzer no morís?" Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa, Jesús digué: "Llevau la llosa." Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: "Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort." Li respon Jesús: "¿No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?" Llavors van llevar la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: "Pare, vos don gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escoltau, però dic això perquè ho sàpiga la gent que m'enrevolta i creguin que sou vos qui m'heu enviat." Havent dit això, cridà fort: "Llätzer, vine a fora." I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: "Deslligau-lo i deixar-lo caminar." Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i van veure el que va fer Jesús, cregueren en ell.

Lectura de la profecia de Ezequiel 37, 12-14

Salm responsorial 129

R: **Del Senyor viene la misericordia, la redención copiosa.**

Lectura de la carta del apóstol
san Pablo a los Romanos 8, 8-11

Lectura del santo Evangelio
según san Juan 11, 3-7. 17. 20-27. 33b.45

En aquel tiempo, las hermanas de Lázaro le mandaron recado a Jesús, diciendo: «Señor, el que tú amas está enfermo». Jesús, al oírlo, dijo: «Esta enfermedad no es para la muerte, sino que servirá para la gloria de Dios, para que el Hijo de Dios sea glorificado por ella». Jesús amaba a Marta, a su hermana y a Lázaro. Cuando se enteró de que estaba enfermo, se quedó todavía dos días en donde estaba. Sólo entonces dijo a sus discípulos: «Vamos otra vez a Judea». Cuando Jesús llegó, Lázaro llevaba ya cuatro días enterrado. Cuando Marta se enteró de que llegaba Jesús, salió a su encuentro, mientras María se quedó en casa. Y dijo Marta a Jesús: «Señor, si hubieras estado aquí no habría muerto mi hermano. Pero aún ahora sé que todo lo que pidas a Dios, Dios te lo concederá». Jesús le dijo: «Tu hermano resucitará». Marta respondió: «Sé que resucitará en la resurrección en el último día». Jesús le dijo: «Yo soy la resurrección y la vida: el que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá; y el que está vivo y cree en mí, no morirá para siempre. ¿Crees esto?». Ella le contestó: «Sí, Señor: yo creo que tú eres el Cristo, el Hijo de Dios, el que tenía que venir al mundo». Jesús se conmovió en su espíritu, se estremeció y preguntó: «¿Dónde lo habéis enterrado?». Le contestaron: «Señor, ven a verlo». Jesús se echó a llorar. Los judíos comentaban: «¿Cómo lo quería?». Pero algunos dijeron: «Y uno que le ha abierto los ojos a un ciego, ¿no podía haber impedido que este muriera?». Jesús, conmovido de nuevo en su interior, llegó a la tumba. Era una cavidad cubierta con una losa. Dijo Jesús: «Quitad la losa». Marta, la hermana del muerto, le dijo: «Señor, ya huele mal, porque lleva cuatro días». Jesús le replicó: «¿No te he dicho que si crees verás la gloria de Dios?». Entonces quitaron la losa. Jesús, levantando los ojos a lo alto, dijo: «Padre, te doy gracias porque me has escuchado; yo sé que tú me escuchas siempre; pero lo digo por la gente que me rodea, para que crean que tú me has enviado». Y dicho esto, gritó con voz potente: «Lázaro, sal afuera». El muerto salió, los pies y las manos atados con vendas, y la cara envuelta en un sudario. Jesús les dijo: «Desatadlo y dejadlo andar». Y muchos judíos que habían venido a casa de María, al ver lo que había hecho Jesús, creyeron en él.

Jo som la resurrecció i la vida...

Al final de la Quaresma culmina la revelació de Jesús. Jesús ha estat revelat com aigua viva (que associa la set profunda de l'home (la samaritana); com llum i vista que denuncia la nostra ceguesa i la del món (cec de naixement); com a vida eterna que no s'atura davant la duresa del sepulcre (la resurrecció de Llätzer).

A través del signe extraordinari de cridar Llätzer a la vida, Jesús manifesta plenament el seu poder sobre la mort.

Així podem dir: no només Llätzer ha de ser tret del seu sepulcre; és tota la humanitat la que ha de ser alliberada de la mort. Tots som cridats a sortir del nostre egoisme, de la nostra indiferència, del nostre pecat. I Jesús ens diu: "Vine fora!"

Un retorn a la vida només atura l'inevitable. Crist ens condueix a una altra vida, a una nova vida. Aquest serà el triomf de la vida sobre la mort, vida que no passarà. Però, abans de res, hem d'escoltar la crida de Crist que vol treure'ns del nostre sepulcre. Amb Ell, experimentam la victòria de la vida sobre la mort. Esteim convidats a viure aquesta Quaresma com un pas cap a una vida més justa, una vida més compassiva, una vida més oberta a Déu i als altres.

Amb Crist, sempre podem triomfar sobre les nostres pors i redescobrir el coratge i l'esperança per seguir endavant. Crist compta amb nosaltres per continuar alliberant. Són molts els tancats en tombes. Pensem en tots els oprimits, aturats, afamats o malalts. Creim que el Senyor pot obrir aquestes tombes. Però també sabem que la seva paraula i les seves accions depenen de com ens hi enganxem. Sempre hi ha la crida a transformar el clam del món en esperança. És inacceptable que homes, dones i infants continuïn enfonsats en la seva misèria. Crist ens ensenya a escoltar i a deixar-nos commoure pel seu sofriment, com Ell, davant la tomba del seu amic. Se'ns convida a obrir els nostres cors, els nostres ulls, les nostres orelles i les nostres mans. Les benes que lligaven Llätzer són un símbol del nostre egoisme, la nostra fredor i indiferència. D'açò és del que Jesús ens vol alliberar.

Cridant Llätzer a sortir fora, Jesús crida la humanitat pel nostre nom. Amb Ell, la mort no pot tenir la darra paraula, només és un pas (pasqua) cap a l'eternitat. Avui hem de fer amb Marta la nostra professió de fe: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.»

Josep Sastre Portella

LECTURES	Dl. 23, Fèria: Dn 13, 1-9. 15-17. 19-30. 33-62 / Sl 22 / Jn 8, 1-11 o bé: Jn 8, 12-20.	Dj. 26, Fèria: Gn 17, 3-9 / Sl 104 / Jn 8, 51-59.
DE LA MISSA		Dv. 27, Fèria: Jr 20, 10-13 / Sl 17 / Jn 10, 31-42.
DIÀRIA	Dt. 24, Fèria: Nm 21, 4-9 / Sl 101 / Jn 8, 21-30.	Ds. 28, Fèria: Ez 37, 21-28 / Sl Jr 31 / Jn 11, 45-47.
Salms de la 1ª Setmana	Dc. 25, Anunciació del Senyor (S): Is 7, 10-14; 8, 10b / Sl 39 / He 10, 4-10 / Lc 1, 26-38.	Dg. 29, RAMS: Bendició: Mt 21, 1-11. Missa: Is 50, 4-7 / Sl 21 / Fl 2, 6-11 / Mt 26, 14-27, 66.

Què celebrem?

L'Oració col·lecta, model eclesial de pregària

L'oració primera de l'Eucaristia s'anomena "oració col·lecta". Aquesta oració és un veritable model d'oració eclesial, una veritable "escola d'oració", ja que orienta tota la pregària dels fidels, informa els altres elements de la litúrgia i ens ensenya a pregar de forma eclesial i correcta.

La clau està en la seva estructura. Hi ha una invitació a pregar: "preguem". Aquesta invitació està en primera persona del plural ja que va destinada a tota l'assemblea (inclòs el celebrant) i orienta tota l'oració que seguirà. Aquest "nosaltres" afectarà l'oració personal, ja que és en el si de l'Església que nosaltres podem pregar, ja que utilitza el codi que ha engendrat al cristià. Després del silenci, el celebrant "reuneix, recull", les peticions individuals i les uneix amb l'oració per la qual s'expressa el caràcter de la celebració. Després ve la doxologia: tota oració cristiana està estructurada trinitàriament.

Aquesta estructura d'oració té una forta arrel eclesiològica. Es tracta de mantenir la seva estructura teològica, amb la bona i indispensable articulació que la litúrgia busca

Toni Barber

entre l'oració personal i l'oració comunitària, i que moltes vegades no és respectada per una falsa eclesiologia.

És important l'educació dels fidels a resar a partir de l'estructura litúrgica: la dimensió personal de l'oració és un dels elements constitutius de l'oració litúrgica. Es tracta de l'exercici del sacerdoti baptismal com una apropiació personal, resant allò que resa l'Església en un moment concret.

Jordi Font Plana,
prevere del bisbat de Girona

L'entrevista a:

JOANA BAGUR FLORIT

Joana Bagur és la nova presidenta de la Unió d'Antics Alumnes Don Bosco. Manté una estreta relació amb l'Obra de Don Bosco, que va iniciar als vuit anys com a daina dels Escoltes Federico Pareja. Catequista durant uns anys, també va formar part del cor de cant del Santuari de Maria Auxiliadora. És la primera dona que presideix aquesta entitat d'ençà la seva fundació el 1911. Relleva en el càrrec a José Luis Faner.

Joana: Com afrontes aquesta etapa com a nova presidenta de la Unió d'Antics Alumnes Don Bosco?

—És un orgull, un privilegi i, al mateix temps, una gran responsabilitat.

Vinculada durant molts anys a l'entitat. Què representa per a tu aquesta entitat salesiana?

—L'entitat és un àmbit més de tota l'Obra salesiana de Ciutadella; en primer lloc, eren els antics alumnes de l'escola que se reunien per fer activitats i no perdre el lligam amb el carisma salesià. Passant els anys es va anar ampliant en qualsevol persona lligada a l'Obra, però les portes estan obertes a qualsevol persona i es convida a tota la ciutadania a participar dels actes que s'organitzen.

Com ets sentis en ser la primera dona presidenta d'una entitat antiga, com la Unió d'Antics Alumnes Don Bosco?

—Em sent molt recolzada, tant per totes les persones que estimen l'entitat, la meua família, els amics/es i coneguts, que fins i tot m'aturen pel carrer i sense deixar de banda a l'expresident José Luis Faner, que m'està guiant i aconsellant en tot. Evidentment, sense oblidar la nova Junta on estic convençuda que serem un gran equip, amb l'experiència dels veterans i l'esperit dels més joves. Em sent agraïda per aquesta oportunitat i amb un respecte molt gran per estar a l'alçada durant els quatre anys de presidència.

Què tens previst aportar a la Unió d'Antics Alumnes Don Bosco, durant la teua presidència?

—M'agradaria aportar frescor amb gent jove, involucrar a les dones al local social per fer tallers i, d'aquesta manera, donar un toc femení. Als capvespres, fer activitats inclusives on totes les persones es sentin valorades, recolzar la cultura menorquina, els músics, els artistes i els escriptors.

Toni Olives Camps

Celebracions Penitencials

► **-Sant Lluís:** 15 de març, a les 17 h.

► **-Sant Antoni Abat (Fornells):** 17 de març a les 17.30 h.

► **-Santuari Maria Auxiliadora (Ciutadella):** 23 de març a les 20.15 h.

► **-Sant Francesc (Ciutadella):** 24 de març a les 20.15 h.

► **-Mare de Déu del Roser (Es Castell):** 24 de març, a les 20.30 h.

► **- Sant Esteve (Ciutadella):** 25 de març a les 20.15 h.

► **-El Carme (Maó):** 26 de març a les 20 h. Conjuntament totes les parròquies de Maó.

► **-Sant Antoni Maria Claret (Ciutadella):** 26 de març a les 20.15 h.

► **-Sant Cristòfol (Es Migjorn Gran):** 27 de març, a les 19.30 h.

► **-Sant Martí (Es Mercadal):** 27 de març a les 19.30 h.

► **-Sant Rafel (Ciutadella):** 27 de març a les 20.15 h

► **-Santa Eulàlia (Alaior):** 28 de març a les 18 h.

► **-Catedral:** 30 de març a les 20.15 h.

► **-Sant Miquel (Ciutadella):** 30 de març, a les 20.15 h, a la Catedral.

► **-Sant Bartomeu (Ferrerries):** 31 de març a les 20 h.

Diuenge de Rams 2026 Horari celebracions:

Arxiprestat de Ciutadella:

-La Catedral i Sant Francesc: A les 11.30 h, benedicció de Rams a Sant Francesc i processó fins a La Catedral. A les 12 h Missa a La Catedral.

-St. Esteve: dissabte 19 h i diuenge 11 h i 19 h.

-St. Rafel: dissabte 19.30 h i diuenge 10 h.

-St. Antoni Mª Claret: dissabte 19.30 h i diuenge 10 h.

-Sta. Clara: diuenge 10.30 h.

-St. Miquel: diuenge 9.30 h.

-Mª Auxiliadora: diuenge 11 h. Eucaristies a les 9 i 19.30 h.

Arxiprestat del Centre:

-Ferrerries: A les 10.45 h benedicció de Rams a Sant Bartomeu i processó fins a Sta. Maria. A les 11.15 h Missa a Sta. Maria.

-Es Migjorn Gran: diuenge 10.30 h.

-Es Mercadal: diuenge 12.30 h.

-Fornells: diuenge 10.30 h.

-Alaior: diuenge 10.30 h.

-El Toro: diuenge 11 h.

Arxiprestat de Maó:

-Santa Maria: A les 12 h.

-El Carme: A les 11.30 h.

-Sant Francesc: A les 10 h.

-La Concepció: A les 10.30 h.

-Sant Antoni: A les 10.30 h.

-Concepcionistes: A les 9 h.

-Es Castell: A les 10.30 h.

-Sant Lluís: A les 11.30 h.

-Sant Climent: A les 12 h.

-Santuari de Gràcia: A les 8.30 h.

-Sant Josep: Dissabte a les 19 h.

Agenda

Xerrades quaresmals

A Ferreries: dilluns 23 de març, a les 20 h, al col·legi Sant Francesc d'Assís. A càrrec del professor Llorenç Huguet, sobre el tema "Una visió ètica sobre l'ús de les tecnologies emergents". I dia 24, a les 20 h, pregària a Santa Maria.

Venda de palmes del Diumenge de Rams

A Maó: de dia 23 a dia 28 de març, al local de Mans Unides (Carreró des Mirador de ses Monges, 1). Horari: de dilluns a divendres de 10 a 13 h. Dimarts dia 24, de 17 a 19 h.

Pregó de la

Setmana Santa de Maó

Dimecres 25 de març, a les 20.30 h, a la parròquia de Sant Antoni abat, a càrrec del matrimoni format per José Barber i Àngels Camps.

Jornada per la Vida

Dia 25 de març l'Església celebrarà aquesta jornada amb el lema "La vida, un do inviolable".

Tiempo para Dios

El jueves 26 de marzo, a las 19 h, en la parroquia de Sant Rafel (Ciutadella), oración y silencio ante el Señor. Organizado por el Carmelo Misionero Seglar.

Viacrucis del Diumenge de Rams (29 de març)

-Parròquia de Sant Lluís: Viacrucis a les 17 h.

-Parròquia Sant Cristòfol (Es Migjorn Gran): Cant de la Sentència a les 17 h i, tot seguit, processó del Viacrucis.

-Parròquia Sant Bartomeu (Ferreries): Processó del Viacrucis a les 18 h, inici a St. Bartomeu i recorregut pels carrers.

-Parròquia Sant Francesc (Ciutadella): Viacrucis a les 19.30 h. A continuació, processó.

-Parròquia Sant Martí (Es Mercadal): Viacrucis a les 19.30 h.

-Parròquia Sant Francesc (Maó): Cant de la Sentència i meditació del Viacrucis a les 18.15 h. A les 19.30 h processó del Viacrucis. Participen totes les confraries de la ciutat. Sortida des de l'església de Sant Francesc.

-Parròquia Sant Antoni Abat (Fornells): Dilluns 30 de març Viacrucis a les 20 h, a l'interior de l'Església.

Notícies nostres

Para hacer del mundo un lugar más justo y digno

Día 28 de febrero tuvo lugar en Es Mercadal la Asamblea General de Manos Unidas Menorca. El encuentro comenzó con la proyección del vídeo de la campaña de este año: "Declara la guerra al hambre".

Acto seguido, se aprobaron las cuentas para este año y se presentaron los proyectos con los que colaborará Manos Unidas Menorca: un proyecto educativo en la India para niños y niñas, y otro proyecto en África que beneficiará a 1.500 mujeres.

También se agradeció la colaboración del Fons Menorquí de Cooperació, y el compromiso de los voluntarios de Manos Unidas Menorca. Se explicó, además, que el legado solidario de Ana María Sintés ya ha concluido

con la venta de la última casa. Por último, en la parroquia de Sant Martí, se celebró una Eucaristía presidida por el obispo Gerardo, y después una comida fraterna.

Manos Unidas Menorca

Manos Unidas Menorca

Déu, camí de plenitud, pau i felicitat

Els dies 2, 3, 4 i 5 de març la salesiana Lolita Ribot va oferir unes xerrades quaresmals a Maó i a Ciutadella sobre el tema "No teniu por, que jo som amb tu i tu ets amb mi" (Isaïes 41, 8-10), unes paraules que, davant del context actual d'incertesa, guerra i patiment, ens recorden que Déu és al nostre costat.

Va manifestar que la Quaresma ens crida a una conversió en diferents àmbits: personal, com a comunitat, com a agents de pastoral, i a nivell social. En la segona xerrada quaresmal, Lolita Ribot va reflexionar sobre la conversió ecològica, que és una exigència evangèlica, que ha de portar-nos a la cura de la natura i dels altres, perquè "no hi

ha pau sense justícia, i no hi ha justícia sense cura de la Creació". També va assenyalar la diferència entre creure en Déu i fer experiència de Déu. Viure l'experiència de Déu és reconèixer Déu com a Pare, i tenir-lo a prop ens dona una pau immensa. **Podeu veure les dues xerrades quaresmals al canal de YouTube del Bisbat de Menorca.**

Bisbat de Menorca

"El missatge pasqual de la Creu del Senyor"

El Santuari del Sant Crist de Balaguer va acollir del 2 al 4 de març la 47a Trobada de Santuaris de Catalunya i les Illes Balears, que enguany s'ha celebrat sota el lema "El missatge pasqual de la Creu del Senyor".

Vam gaudir de dues ponències molt interessants. La primera a càrrec de la professora Mar Pérez, que va parlar sobre la resurrecció de Crist, convidant a contemplar la Creu com a signe de vida. La segona, "Els santuaris, lloc privilegiat per a l'anunci del Kèrigma", a càrrec del bisbe Francesc Conesa, que es va referir a la força evangelitzadora dels santuaris: acollida, escolta i hospitalitat. A més, va destacar tres vies d'accés a la bellesa de Déu: la Creació, l'art, i la bellesa lluminosa de Crist.

Toni Mercadal,
delegat de Turisme,
Santuaris i Peregrinacions

Bisbat de Menorca